

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam

nr. 211 – Zondag 7 april 2024 – 2de zondag van Pasen

Welkom!

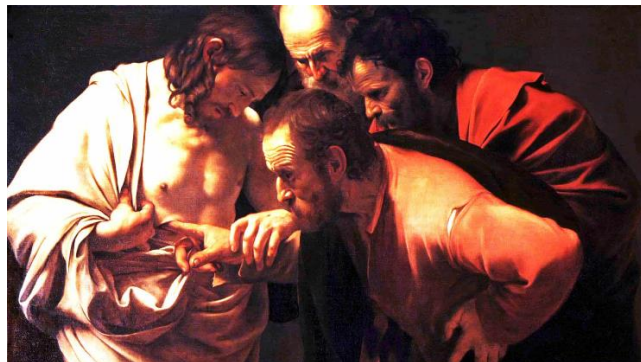
Deze zondag vieren we de tweede zondag van Pasen. Na het Paastriduüm was de eerste Paasdag meteen de eerste zondag van Pasen. De liturgie spreekt dus ‘van Pasen’ en niet over ‘na Pasen’. Dat betekent iets, namelijk dat het elke zondag in de Paastijd (of eigenlijk de gehele Paastijd) Pasen is! Pasen is niet voorbij! De afgelopen week hebben we bovendien het Paasoctaaf gevierd: Alle dagen van de week hebben we het hoogfeest van Pasen gevierd. Op deze tweede zondag van Pasen besluiten we het Paasoctaaf. Deze zondag wordt ook wel “Beloken Pasen” genoemd en volgens een recente traditie “Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid”. Een zondag met vele namen en vele thema’s. In alle gevallen dus een zondag om niet te missen! Welkom om mee te vieren!

Het Evangelie van deze zondag

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes 20,19-31.

In de avond van die eerste dag van de week, toen de deuren van de verblijfplaats der leerlingen gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: 'Vrede zij u.' Na dit gezegd te hebben toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren vervuld van vreugde toen zij de Heer zagen. Nogmaals zei Jezus tot hen: 'Vrede zij u. Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u.' Na deze woorden blies Hij over hen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. Aan wie ge de zonden vergeeft, zijn ze vergeven, en aan wie ge ze niet vergeeft, zijn ze niet vergeven.' Thomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd, was echter niet bij hen, toen Jezus kwam. De andere leerlingen vertelden hem: 'Wij hebben de Heer gezien.' Maar hij antwoordde: 'Als ik niet in zijn handen het teken van de nagelen zie en mijn vinger in de plaats van de nagelen kan steken en mijn hand in zijn zijde leggen, zal ik het niet geloven.' Acht dagen later waren zijn leerlingen weer in het huis bijeen, en nu was Thomas er bij. Hoewel de deuren gesloten waren, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: 'Vrede zij u.' Vervolgens zij Hij tot Thomas: 'Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen. Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde, en wees niet langer ongelovig, maar gelovig.' Toen riep Thomas uit: 'Mijn Heer en mijn

God!' Toen zei Jezus tot hem: 'Omdat ge Mij gezien hebt, gelooft ge? Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben.' Nog vele andere tekenen heeft Jezus gedaan in het bijzijn van zijn leerlingen, welke niet in dit boek zijn opgetekend, maar deze hier zijn opgetekend, opdat gij moogt geloven, dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat gij door te geloven leven moogt bezitten in zijn Naam.

Ter overweging

Na alle drukte van wat er allemaal gebeurd is: de intocht van de Heer in Jeruzalem, het laatste avondmaal, dat de Heer werd opgepakt en veroordeeld, de kruisweg en de dood van Jezus, maar ook het lege graf, is het niet heel verwonderlijk dat de leerlingen in angst verkeren. Ze hebben zich dan ook opgesloten omdat ze bang waren dat ze hetzelfde lot van de Heer zouden ondergaan. Wellicht speelden ook schaamte en schuldgevoel mee omdat ze Hem in de steek hadden gelaten. Evenmin uitgesloten is dat ze moedeloos en onzeker waren over het verleden en over hun toekomst. Waarom hadden ze alles in de steek gelaten om Jezus te volgen, en hoe ziet hun toekomst er nu uit? Ze hadden zo'n hoge verwachtingen gehad over het nieuwe koninkrijk waarin zij zeker een belangrijke post zouden krijgen, maar van dat koninkrijk lijkt nu helemaal niets van terecht te komen. Kortom, verwarring en vragen alom. Het is dan ook niet verwonderlijk dat ze de Heer niet herkennen wanneer Hij plots in hun midden staat. Daarvoor is hun moedeloosheid, hun zelfbeklag, hun gevoel bedrogen te zijn te groot. Bovendien schijnt de Heer niet in het lichaam van voorheen, waarmee Hij van Galilea naar Jeruzalem getrokken was, maar met een verheerlijkt lichaam, in een nieuw leven dat

voorbij gegaan is aan het aardse en het sterfelijke. Precies omdat ze Hem niet herkennen, laat Jezus zijn wonden zien (de sporen van het oude leven) en wenst Hij hun vrede toe. En Hij geeft hun meteen ook de opdracht mee die hun verdere leven zal bepalen. Nee, geen hoge job als ambtenaar, minister of dergelijks in het koninkrijk waarvan ze gedroomd hebben, maar dezelfde zending als die de Heer van zijn Vader had gekregen. Daarom blaast Hij zijn Geest over hen uit. De Heer wijdt de Hl. Apostelen voor hun nieuwe taak. Hij rust hen toe met de Geest van de Vader en de Zoon tezamen. Dat is geen geest van macht en prestige, maar een Geest van geloof, van liefde, van vergeving en barmhartigheid, van vrede en vreugde. En dat is geen gemakkelijke Geest. Dat zien we in de reactie van de Hl. Apostel Thomas. Hij was er niet bij toen Jezus zijn Geest over de apostelen uitblies, dus gelooft hij niet. Maar wanneer hij Jezus echt ontmoet, spreekt hij de sterkst denkbare geloofsbelijdenis uit: *‘Mijn Heer en mijn God’*. Soms zullen wij net als Thomas een bevestiging willen van ons geloof. Niet omdat we per se ongelovig zijn maar omdat we net even een duwtje nodig hebben. Deze bevestiging zullen we echter niet vinden als we opgesloten blijven in onszelf, in onze eigen structuren van denken en doen, in het alledaagse en aardse leven. Wij hebben net als de leerlingen de Geest mogen ontvangen door het Hl. Doopsel en Hl. Vormsel en door met die Geest mee te werken en die Geest werkzaam te laten zijn in ons leven zullen we vele bijzondere momenten mogen ervaren en de nodige bevestiging(en) van ons geloof vinden. Waardoor ook wij Gods barmhartigheid zullen ervaren en ook kunnen uitroepen: *‘Mijn Heer en mijn God’*

Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid

Sinds het jaar 2000 wordt de tweede zondag van Pasen ook de Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid genoemd. Het besluit kwam voort uit de devotie tot de Goddelijke Barmhartigheid. Deze is afkomstig van de Poolse zienares Maria Faustina Kowalska (1905-1938), van wie Johannes Paulus II een vereerder was en die de Poolse paus in 1993 zaligverklaarde en in 2000 heiligverklaarde. Ook vandaag kunnen we deze barmhartigheid van God terugvinden in het Evangelie.

In haar dagboek schrijft zr. Faustina dat Jezus aan haar verschenen is en bij die gelegenheid haar de opdracht heeft gegeven te bewerkstelligen dat de Zondag na Pasen zou worden uitgeroepen tot de Zondag van de goddelijke Barmhartigheid. Er is van de verschijning van Jezus een afbeelding gemaakt, die over de hele wereld verbreid is: hierop heft de in het wit geklede Jezus Zijn rechterhand op in een zegenend gebaar, terwijl Hij met Zijn linkerhand op Zijn borst wijst. Vanuit Zijn borst gaan twee stralen uit, een rode die staat voor het bloed en een witte die staat voor het water, die volgens het Johannes-Evangelie uit de zijde van Jezus vloeiden, nadat een soldaat met een lanssteek had gecontroleerd of Hij als gevolg van de kruisiging dood was (Joh. 19,34). Het bloed staat voor het leven van de zielen en het water voor de reiniging van de zielen zodat zij gerechtvaardigd worden. Onder de afbeelding staat het korte en eenvoudige gebed: *“Jezus, ik vertrouw op U.”* Bij de devotie tot de Goddelijke Barmhartigheid is ook een speciaal Rozenkransgebed en enige andere gebeden. Deze devotie schenkt velen bijzondere genaden.

Gebed van dankzegging

O Jezus, eeuwige God, ik dank U voor uw talloze genaden en zegeningen. Moge elke klopp van mijn hart een nieuw lied zijn van dankzegging voor U. Moge elke druppel van mijn bloed door mijn aderen stromen voor U. Mijn ziel is een lofzang ter ere van uw barmhartigheid. Ik heb U lief, o God, om Uzelf alleen. Amen.

Deze Nieuwsbrief ronddelen

Zou u zo goed willen zijn deze Nieuwsbrief rond te delen met wie hem niet kan ontvangen of wie geïnteresseerd is in ons katholieke geloof en geloofsgemeenschap, met wie zoeken naar zin, hoop en vreugde in hun leven. Van harte wensen wij u een heel mooie en gezegende zondag toe, dat u de barmhartigheid van God mag ervaren. En graag tot ziens, in de kerk tijdens de vieringen of elders.

*Mede namens pastor Annie Schothorst-Vos,
pastoor John De Zwart*

Voor de kinderen

Ongeveer 100 jaar geleden kreeg zuster Maria Faustina, die in Polen in een klooster woonde, meerdere keren een verschijning van Jezus. Net zoals de Apostelen Jezus zien terwijl zij bij elkaar waren, zoals het Evangelie van vandaag ons vertelt. Jezus sprak ook tot zr. Faustina en gaf haar een paar opdrachten. Één van die opdrachten was om een afbeelding te laten maken van de verschijning en die afbeelding in de hele wereld bekend te maken, net zoals de Apostelen van Jezus het Evangelie bekend hebben gemaakt in de hele wereld. De afbeelding ziet er uit zoals de kleurplaat hier beneden. Je ziet Jezus en twee stralen die uit zijn Heilig Hart komen. De ene straal was wit en de andere straal was rood, zo vertelde zr. Faustina. En er hoort ook een heel kort gebedje bij, dat je makkelijk kunt onthouden en makkelijk kunt bidden: *Jezus, ik vertrouw op U!* Kleur de afbeelding van Jezus, de Goddelijke Barmhartigheid, maar heel mooi in en hang hem in de slaapkamer, dan kun je nooit meer vergeten hoe barmhartig God is door Jezus en kun je het gebedje ook altijd bidden als je je kamertje binnenkomt of weer weggaat, voor dat je slapen gaat en wanneer je opstaat. Fijne zondag!

Jezus, ik vertrouw op u